

NOTÍCIA DE MALI

"Naturalment", un conflicte

Hauríem de fer el dibuix d'un mapa, o ni que sigui un croquis, per a intentar pal·liar la complexitat de l'escenari i, sobretot, la ignorància que professem en el nostre benaurat primer —primeiríssim— món. Però, bé, ho intentarem amb paraules.

Per a qui encara no s'hagi assabentat (quines penques): Mali és un estat post-colonial del que, de manera una mica matussera i connivent, anomenem l'Àfrica Occidental, que limita pràcticament amb la resta del continent. Hi ha un govern que, com gairebé tots els governs africans —sorpresa, també post-colonials—, en prou feines té pare i mare reconeguts i, per a mantenir-se, necessita ajuda, *molta ajuda*. Ara per ara, els sants salvadors de Mali són els russos en la seva versió més bèstia, anomenada Africa Corps (qualsevol ressonància nazi és pura coincidència), de rècord mundial i hereus del pacifista Grup Wagner. Per una altra banda, hi ha el que —de nou, prou matusserament— anomenem gihadistes, que van per l'Àfrica reclamant terra i gallines, una cosa per augmentar la influència religiosa i l'altre per alimentar-se menys espiritualment —mers aficionats, comparats amb les potèn-

cies europees— i, tot just només passant per allà (des de temps immemorials), perquè són de tradició nòmades, trobem els tuàregs que reclamen independència. Abans també hi intervenien els francesos, nostàlgics de la *mission civilisatrice*, però ja fa una temporada que els van fotre a fora, per pesadets.

I per què parlem de Mali, tenint tan a prop la Presidenta Ayuso, que és més "catxonda" i més animal? Per tocar la pera. Per demostrar que dominem totalment la geopolítica mundial i, sobretot, perquè ja no sabem què més dir de la senyora de Madrid. I una altra raó: a Mali hi ha merder com a la resta del món.

Fa no res que gihadistes i tuàregs van matar al ministre de defensa. Només un senyal per a deixar clar que volen governar tot el país i que, en qualsevol cas, una vegada ho assolixin, ja es mataran entre ells (gihadistes i tuàregs), tal com exigeixen les més elementals lògiques del poder.

D'altra banda, Mali també és com una autovia per on passa, entre altres productes molt demandats, bona part de la cocaïna que arriba a Europa des de

l'Amèrica Llatina; cosa que justifica, en bona part, l'interès de russos i estatunidencs —o europeus, que venen a ser el mateix— pel país. Com a negocis emergents, a Mali s'utilitza també el sequestre, l'extorsió i altres tècniques perfeccionades especialment durant el període colonial, que ajuden a fer encara més atractiu el país.

Vista la situació, qualsevol diria que la Junta Militar, actualment en el poder, farà figa tard o d'hora; alhora que, després d'uns dies de cruels enfrontaments, una nova Junta Militar prendrà novament el poder. Només està per veure quina potència li donarà suport aquest cop.

